

28 דצמבר 2023
ט"ז בטבת תשפ"ד

פסק דין משמעתי בעניינו של [- ת.ז.]

שופט (דן יחיד): פרופ"א יהודה פינצ'ובר, יו"ר בית הדין המשמעתי.

יועצת משפטית לבית הדין: עו"ד ליאורה ארזי בן-חיים.

תובעת: פרופ"ח יסכה גולדפלד.

נקבל: מר [ ]

משקיפים: מר שי כהן, מנהל מערך אבטחה ופרויקטים מיוחדים ביחידה לביטחון וחירום בטכניון (המתלונן);
דניאל ליטווק, שלו ריסין, איתן שינדלר (סטודנטים).

1. בתאריך 3.7.2023 התקיים דיון בעניינו של הסטודנט [- ת.ז.] [(להלן: "הסטודנט")], בנוכחות הצדדים.
2. יוער כבר בראשית הדברים, כי פסק דין זה היה צריך להתפרסם זה מכבר, אלא שבין לבין פרצה מלחמת "חרבות ברזל" והעומס על בית הדין עיכב את מתן החלטתי זו.
3. הנקבל הינו סטודנט בפקולטה להנדסת חשמל ומחשבים. בתאריך 13.6.2023 הוגשה נגדו קובלנה, בה יוחסו לו המעשים הבאים:
בתאריך 2.5.2023 הסבסבת (שער קרוסלה) בשער נווה-שאנן היתה תקולה ולא אפשרה כניסה של הולכי רגל דרכה. לכן, כניסה רגלית משער נווה-שאנן התאפשרה באמצעות מעבר בגשר. הסטודנט הגיע בסביבות השעה 17:03 לשער נווה-שאנן דרך עמדת נתיב תחבורה ציבורית. המאבטח שהיה במקום והיה אחראי לבידוק של תחבורה ציבורית, הסביר לו שבאותה עת ניתן להיכנס לקמפוס רק דרך הגשר. הסטודנט לא נשמע להוראת המאבטח והמשיך להיכנס רגלית דרך המדרכה הסמוכה לנתיב. בהמשך, מאבטחים נוספים פנו אל הסטודנט כדי למנוע ממנו את המעבר, אך הוא עמד בסירובו, לא נשמע להוראתם ונכנס לקמפוס הטכניון בניגוד להנחיות ולהוראת המאבטחים.
4. התביעה האשימה את הסטודנט בעבירות משמעת לפי הסעיפים שלהלן בתקנון המשמעתי:
4.2 "לא מילא אחר הוראות איש הטכניון שניתנו במסגרת מילוי תפקידו, או סירב להזדהות בפני איש הטכניון במסגרת מילוי תפקידו".
4.3 "הפר תקנה, הוראה או נוהל, ובכלל זה תקנה, הוראה או נוהל המתייחסים לשימוש במתקני הטכניון או רכושו או לכללי התנהגות בחצרי הטכניון, או הוראה שנקבע לגביה בתקנון או נוהל אחרים כי הפרתם מהווה עבירת משמעת".
5. במענה לשאלת יו"ר בית הדין, השיב הסטודנט כי הוא מודה בחלק מעובדות כתב הקובלנה וכופר באשמה.

טיעוני הצדדים

התביעה

6. התביעה הציגה מסמך "כללי התנהגות בקמפוס" של יחידת ביטחון וחירום בטכניון, וציינה כי אחד הכללים (סעיף 3ג') קובע ש"יש להישמע להוראות המאבטחים" (להלן: "הנוהל"). בנוסף הציגה סרטון אבטחה מיום האירוע, וכן תמונות שצולמו סמוך להגשת הקובלנה המציגות את מיקום האירוע ונתיבי הכניסה הרלוונטיים לקובלנה.
7. עד התביעה ר.ב., מאבטח, העיד שהיה בעמדה, "... התחילו להגיע אוטובוסים, ופתאום קלטתי שהוא עמד מולי, כאילו הוא רוצה להיכנס מלמטה. והסברתי לו שהכניסה היא מהגשר, לא מלמטה בשעות האלה. הוא אמר לי שיש לו תעודת סטודנט, והוא רוצה להיכנס כאילו משם וזה. הסברתי לו, הסברתי לו, הסברתי לו, ויכוח כזה בינינו. ובאיזשהו שלב אני עליתי לאוטובוס, חזרתי והוא החליט שהוא רוצה להמשיך ללכת, הוא נכנס ... ואחד המאבטחים שהיה שם עצר אותו בדיוק בכניסה, ואז אני הגעתי. אמרתי לו אין בעיה כאילו, אתה רוצה להיכנס, רק תביא את התעודת סטודנט, ראיתי שהיא בתוקף, שהוא באמת סטודנט פה, צילמתי את התעודה, אמרתי לו שיעלה לוועדת משמעת" (עמ' 10 לפרוטוקול).
8. עד התביעה השני ר.ח., מאבטח, העיד: "הייתי בגשר למעלה בכניסת הולכי רגל, שמעתי... קול רם כזה של וויכוח. יצאתי מהעמדה של הבוטקה והסתכלתי למטה, ראיתי ששותפי מתווכח עם אחד האנשים. ואז התחלתי להבין את הסיטואציה, שאחד הסטודנטים מנסה להיכנס מהכניסה הרגלית הלילית למטה, ושותפי מנסה לעצור אותו. ניסיתי לדבר עם הסטודנט, להגיד לו שהכניסה משעה שש בבוקר עד השעה אחת עשרה בלילה היא דרך הגשר ולא מלמטה..." (עמ' 13 לפרוטוקול).
9. עד התביעה השלישי, מר סרגיי מיכלין, סגן ממונה הביטחון ביחידת ביטחון וחירום בטכניון (להלן: "סגן הממונה"), העיד מה הם נהלי הביטחון בכניסה הראשית לטכניון: "יש לנו רגולטור, חוץ מהנהלת הטכניון, יש לנו רגולטור שהוא משטרת ישראל. יש משהו שנקרא פקודת אבטחה... המשטרה מאשרת איך אבטחת הטכניון תתנהל ... הולכי הרגל נכנסים בשער נווה שאנן בשני אופנים, בין השעות 7 בבוקר עד 23:00 בלילה, זה הסבסבת והגשר. כשסטודנטים ועובדים יכולים להיכנס בסבסבת. סטודנטים ועובדים, כמובן יכולים להיכנס גם דרך הגשר. אורחים יכולים להיכנס אך ורק דרך הגשר כי זה המקום היחיד בשער לעבור מאבטח ולבצע בידוק. בשעות מ-23:00 בלילה בימי חול עד 7 בבוקר, ובימי שישי ושבת, אנחנו מאפשרים את הכניסה הזאת גם דרך המדרכה, שצמודה לנתיב תחבורה ציבורית" (עמ' 16 לפרוטוקול).
10. העד ציין כי בשעות שבהן אסור להיכנס דרך המדרכה, **למאבטח אין שיקול דעת** להתיר לאדם להיכנס דרכה.
11. במענה לשאלת התובעת, האם היו אירועים מעין אלה עם אנשים אחרים, השיב העד כי בשנה האחרונה "פחות מכף יד אחת". התובעת שאלה האם הוגשו תלונות, והעד השיב: "לא, זה לא מגיע למקרים כאלה. בעצם ניגש המאבטח, מסביר את המצב, והסטודנט או אותו אורח, מי שהגיע, עולה על הגשר ונכנס".
- כמו כן ציין: "אנחנו רוצים לאפשר חיי שגרה, תוך המגבלות האפשריות. אנחנו לא רוצים להגיע למצב של כוח. זה לצורך העניין, בדוגמה הזאת, זה היה מקרה שכן היה יכול להיגמר בכוח, כי יש פה את הסמכות החוקית. אבל אנחנו לא רוצים, במיוחד שהבנאדם הזדהה בסוף, אנחנו יודעים מי הבן אדם. יש מערכת של דין משמעתי

בטכניון שאנחנו מאוד סומכים עליה, שהיא יודעת לטפל במקרים כאלה. אנחנו בכל מקרה, לא היינו רוצים להגיע למגע פיזי פה" (עמ' 17 לפרוטוקול).

12. התביעה ציינה שהסטודנט סירב בתוקף להגיב לתלונה המשמעטית נגדו, ולכן לא ניתן היה לברר את התלונה ובית הדין נאלץ להתכנס.

13. לסיכום, התביעה הדגישה שהדין המשמעתי אינו עוסק בשאלה האם הגשר נחוץ, אלא מתמקד בשני סעיפים קונקרטיים: אי ציות לנוהל טכניוני ואי ציות לאנשי ביטחון. במקרה דנן אנשי הביטחון יצאו מגדרם כדי להסביר לסטודנט את הסיטואציה, על אף שכאשר איש בטחון נותן הוראה הוא לא צריך לנמק. עוד הדגישה התביעה, כי אין זה משנה אם מדובר באיש בטחון זוטר או בכיר, ציות לאנשי ביטחון הוא יסוד והכרח לביטחון וסדר בקמפוס. על כן, מדובר במקרה ברור, של סטודנט שהחליט להפר באופן בוטה את הוראות איש הטכניון ואת נוהל ההתנהגות בקמפוס, ולעשות ככל העולה על רוחו, ובכך הפריע להתנהלות התקינה של הקמפוס. בית הדין מתבקש להרשיע את הסטודנט, ולשדר מסר ברור והחלטי לכלל אנשי הטכניון, בדבר משמעות הפרת כללי הטכניון ואי ציות לאנשי הביטחון.

הסטודנט

14. הסטודנט כפר באשמה משלוש סיבות, לטענתו:

א. הוא לא סירב להזדהות, אלא הציג גם תעודת סטודנט וגם תעודת זהות.

ב. הוא לא הפר הוראה או נוהל.

ג. ההוראה שניתנה לו לעבור דרך הגשר לא היתה לגיטימית.

15. הסטודנט הבהיר שהוא מתגורר במעונות הסטודנטים "נווה אמריקה", ותיאר את האירוע מנקודת מבטו (כל ההדגשות הוספו):

"אני הגעתי באותו היום, הסבסבת הייתה תקולה, לא היה איזשהו אינדיקציה שהיא תקולה לפני שהגעתי אליה, זאת אומרת צריך ללכת עד הסבסבת, לנסות להיכנס ולחזור אחורה. ... אני הייתי בקניות באותו היום... מאחר והייתי צריך להגיע לימין מהכביש, לא הייתי צריך לחצות את מעבר החצייה, בעצם לא הייתי צריך להשתמש בגשר. ... ניגשתי למאבטח וביקשתי ממנו להיכנס. הצגתי לו תעודת סטודנט כמובן קודם כל, הוא אמר שלא ניתן להיכנס. הוא אמר לי, היה שם איזשהו ויכוח ... הוא אמר שהוא יקרא לקב"ט, אמרתי לו שאין לי בעיה, ואני מוכן לחכות לו. הוא כמובן לא קרא לקב"ט, אמר שהוא צריך לטפל באוטובוסים, חיכיתי שם. בזמן הזה הגיע מאבטח מהגשר, שהוא אחראי על בידוק הולכים הרגל לכאורה, והוא, הוא התחיל לדבר איתי. אני ניגשתי אליו ודיברתי אתו גם כן. הוא אמר שלא יודע, הזכיר כל מיני נהלים וכאלה. ראיתי שמגיעים עוד מאבטחים נוספים ... ניגשתי גם אליהם. הם אמרו שאני יכול להיכנס, אבל צריך לתת את תעודת הסטודנט שלי, ואני אעמוד לדין משמעתי" (עמ' 28-29 לפרוטוקול).

16. בית הדין שאל את הסטודנט האם המאבטח אמר לו שהוא לא יכול לעבור דרך המדרכה ושהוא צריך ללכת דרך הגשר, האם זה נאמר לו מפורשות, האם זה הוסבר לו. הסטודנט השיב:

"זה נאמר לי, אבל שוב, אני לא חושב, לא הייתה שם איזושהי דמות סמכותית כלשהי ... אני אומר שלא היה איזשהו פיקוד על מה שהולך שם" (עמ' 30 לפרוטוקול).

17. בית הדין שאל את הסטודנט מדוע הוא סבור שלא היה צריך לציית להוראת המאבטחים, כלומר מדוע הוא סבור שהוראת המאבטחים לא הייתה לגיטימית. הסטודנט השיב: **"מאותה הסיבה שלא היה להם ספק שאני סטודנט, ופשוט רצו שאני אלך, סתם, אעלה על הגשר ואז לחצות כביש, בלי שום סיבה"** (עמ' 32 לפרוטוקול).

יו"ר בית הדין: "התעללו בך?"

הסטודנט: "כן, זו הייתה התחושה שלי. התחושה שלי היא לא רק שמתעללים בי, אלא שמתעללים בכל סטודנט בטכניון ... כל הגשר בכללותו לא לגיטימי בעיניי" (עמ' 32 לפרוטוקול).

18. בהמשך הציג בפני בית הדין כתבה שהתפרסמה בעיתון הארץ, אשר לטענתו אומרת שאין סיבה אמיתית לבניית הגשר בכניסה לטכניון, הגשר מאריך שלא בצדק את הכניסה עבור סטודנטים, והפונקציה האמיתית שלו היא להוות מונומנט של כוח.

"כשהמאבטח אומר לי שאני צריך לעבור בגשר, אני לא חושב שזה פקודה סבירה, אני חושב שזה פשוט מהווה סתם, באמת, הכרח לעבור בגשר כדי להצדיק את קיומו, כי הגשר שם באמת סתם, אין סיבה. ... לכן, להכריח אותי לעבור על הגשר כדי, אני לא יודע למה, לעבור לצד השני של הכביש ואז לחזור לחלק האחר, נראה לי מיותר לחלוטין. אותו מאבטח פשוט החליט להתנוכח באותו היום, ולומר לי שאני חייב לעבור שם. ... הראיתי שלא היה ידוע על כל מיני תקנות, הוראות או נוהל שאסור היה לעבור שם, לא הציגו בפניי כזה נוהל, ואני לא חושב שמפורסם כזה נוהל שאסור לעבור שם. כל יום משנים שם את השערים, מזיזים אותם. עכשיו, האם לא מילאתי אחר הוראת איש טכניון בעת מילוי תפקידו? יכול להיות. אני לא חושב אבל שההוראה הייתה סבירה..." (עמ' 42 לפרוטוקול).

יו"ר בית הדין: "זו פקודה שדגל שחור מתנוסס מעליה?"

הסטודנט: "לא הייתי הולך עד כדי כך רחוק, אבל מה שאני אומר זה, שאם מאבטח היה אומר לי לעמוד על רגל אחת ל-30 שניות ואז אני יכול להיכנס, זה לא נראה לי לגיטימי. ואם מאבטח היה אומר לי משהו אחר לעשות, אז זה לא לגיטימי. ואם המאבטח אומר לי סתם ללכת בגשר, זה לא לגיטימי" (עמ' 43 לפרוטוקול).

19. הסטודנט הראה סרטון שבו אדם יוצא מהטכניון דרך המדרכה, והמאבטחים מאפשרים לו לצאת ולא מונעים זאת ממנו, למרות שלכאורה המדרכה סגורה, וטען שהסרטון מלמד שאין אכיפה ע"י המאבטחים. כמו כן טען שהתנהלות המאבטחים לא אחידה, לפעמים הם מבצעים בידוק של אנשים ולפעמים לא, לפעמים "חוסמים אנשים" ולפעמים לא.

20. כאשר נשאל האם הוא באמת מאמין בלב שלם שכל סטודנט יכול להגיד שהנהלים הללו לא הגיוניים בעיניו ולכן הוא לא ממלא אותם, והאם הוא סבור שיש לזכות אותו כי לדעתו הנהלים לא הגיוניים – השיב בחיוב. כנשאל מדוע לא התלונן על הגשר בפני הנהלת הטכניון, בצינורות המקובלים, השיב: "אני מאמין שהתלוננו לגבי הגשר, אני לא היחיד שהגשר לא מוצא חן בעיניו" (עמ' 39 לפרוטוקול). הסטודנט הדגיש, שלדעתו אין שום שיקול בטיחותי בגשר.

21. לסיכום, הסטודנט ביקש כי בית הדין יזכה אותו, שכן ההוראה שניתנה לו הייתה בלתי לגיטימית ובלתי הגיונית, לא עמדו ביסודה שיקולי בטיחות, אלא מדובר בהפגנת כוח של המאבטח כלפי סטודנט, "המאבטח הרגיש צורך להראות שליטה בסיטואציה, ולהכריח אותי לעבור בגשר סתם" (עמ' 45-46 לפרוטוקול).

דיון והכרעה

22. שמעתי באריכות את שני הצדדים.
23. אין מחלוקת על כך שהסטודנט הזדהה, אך העובדה שהזדהה אין משמעה שלא עבר עבירת משמעת. הסעיפים בהם הואשם מדברים על כך שלא מילא אחר הוראות איש הטכניון שניתנו במסגרת מילוי תפקידו (ס' 4.2 לתקנון) – קרי, המאבטח אשר אמר לו לעבור דרך הגשר ולא להיכנס דרך המדרכה; ועל כך שהפר הוראה או נוהל המתייחסים לשימוש במתקני הטכניון (ס' 4.3 לתקנון) – קרי, הנוהל שמורה להישמע להוראות המאבטחים (ראו סעיף 6 לעיל).
24. הסטודנט הודה במהלך הדיון שלא ציית להוראת המאבטחים, אך טען שלדעתו ההוראה לא הייתה לגיטימית. כמו כן, הוא הודה שהתווכח ארוכות עם המאבטחים:
- "זה בעצם הוויכוח השני, כשהתקדמתי מהמאבטח הראשון למאבטח השני והתווכחתי אתו, כלומר לא בעצם באתי להיכנס בלי שהיה שם מאבטח, אלא ניגשתי לדבר עם המאבטח השני, ואז התקדמתי והיה שם עוד מאבטח.... התקדמתי ממאבטח למאבטח, עם כל אחד היה ויכוח"** (עמ' 14 לפרוטוקול). בהמשך אמר: "ומה שקרה שם בסוף היה **ריב עם חמישה**, ראינו בסרטון השני, **ארבעה מאבטחים סביבי** מדברים איתי כאילו אני איזשהו עבריון, כשבסך הכול ביקשתי לא לעלות לגשר" (עמ' 40 לפרוטוקול).
25. יוער, כי במהלך הדיון, ולמעלה מן הצורך, פנה בית הדין למר שי כהן, מנהל מערך אבטחה ופרויקטים מיוחדים ביחידה לביטחון וחירום בטכניון, ושאל אותו האם הוא סבור שדרישת המאבטחים שהסטודנט יעבור בגשר הייתה דרישה לגיטימית. מר כהן השיב: "בהיבט הזה של ההליכה, שאסור ללכת במסלול הזה, יש גם היבטים בטיחותיים לטובת הולכי הרגל. נכון, המצב לא היה אידיאלי, הסבסבת לא עבדה, ולכן כולם, כולל כולם, מופנים לגשר. נאמר פה בדיון שהיו מספר תקלות בסבסבת בחודשים האחרונים, וזה המקרה היחידי שבו אדם עבר בניגוד להוראת האבטחה, ולא הלך דרך הגשר" (עמ' 44 לפרוטוקול).
26. אני דוחה מכל וכל את טענת הסטודנט שהוראת המאבטחים לא הייתה לגיטימית. הוראת המאבטחים מבוססת על פקודת האבטחה של הטכניון, אשר אושרה הן ע"י הטכניון והן ע"י המשטרה. גם הסטודנט הודה שלא מדובר בהוראה שהיא בבחינת "דגל שחור", או "פקודה בלתי חוקית בעליל" (להבדיל), שחובה מוסרית עליו לסרב לה. מדובר במקרה פשוט, בו סטודנט קיבל מאיש ביטחון הוראה שלא מצאה חן בעיניו, שכן היא האריכה לו את הדרך, רחמנא ליצלן, בכמה מטרים. נוכח זאת, הוא החליט להפריע לעבודתם התקינה של המאבטחים, להתווכח איתם ארוכות, אפילו לריב איתם – כדבריו – כאשר לא פחות מארבעה מאבטחים נאלצו לטפל בעניינו. בכך הוא סיכן את באי הטכניון האחרים, והפריע להתנהלות תקינה של הקמפוס.
27. התנהלות זו אינה מקובלת עליי, לשון ממעיטה ומקלה. ציות לאיש בטחון הוא נוהל שברור מאליו לכל בר דעת. סטודנט שבוחר ללמוד בטכניון מחויב לנהלי המוסד ולתקנון המשמעת שלו, מעצם בחירתו ללמוד במוסד. סטודנט שיש לו תלונה עקרונית נגד נוהל מסוים, רשאי להלין עליו בצינורות המקובלים.
28. מיותר לציין שבית הדין לא יעסוק בשאלה האם בניית הגשר היא ברכה או טעות. שאלה זו אינה רלוונטית לענייני כלל ועיקר.
29. נוכח האמור לעיל, החלטתי להרשיע את הסטודנט בעבירות המשמעת שיוחסו לו בכתב הקובלנה, לפי **סעיפים 4.2 ו-4.3 לתקנון.**
30. לאחר שהודעתי לסטודנט במעמד הדיון את הכרעת הדין, בהסכמת הצדדים שמענו את טיעוניהם לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש:

התביעה:

31. התביעה ביקשה להשית על הסטודנט עונשים כדלקמן: 100 שעות עבודות לתועלת הציבור בטכניון, אשר יבוצעו במעונות הסטודנטים; ועונש על תנאי של הגבלת כניסה לתחום הטכניון למשך שנתיים, בתוקף עד סוף לימודיו בטכניון, במקרה של הרשעה חוזרת.
32. התביעה ציינה כי במסגרת הסדרי טיעון קודמים (למשל, סטודנט שנכנס לספריה שלא במסגרת שעות הפעילות), סטודנטים קיבלו 30-50 שעות עבודות לתועלת הציבור, כאשר הודו באשמה ולקחו אחריות על התנהגותם. התביעה הבהירה כי בהסדרי טיעון יש משמעות למהירות סגירת התיק, לניהול ההליך המשמעתי ולהכרה במעשה.
33. אלא שבמקרה דנן, מדובר במקרה חריג, שכן מעבר להתנהלות הסטודנט באירוע והטרחת יחידת הביטחון, שהייתה פסולה מיסודה, גם לאחר מעשה הסטודנט סירב להכיר בחומרת התנהלותו ובמשמעות של הפרת נהלי הביטחון בטכניון. נראה כי הוא אינו מבין את המשמעות של אי-ציות להנחיות הביטחון. הוא החליט לעשות כרצונו – הן בזמן האירוע, והן בהמשך ההליך המשמעתי, במקום להגיב בצורה עניינית לביטחון התלונה, ולנהל את המלחמה שלו נגד הגשר בצינורות המקובלים. לשיטת התביעה התנהלות זו מוסיפה חומרה יתרה, ומכאן העונש המבוקש.

ההגנה:

34. הסטודנט טען שאין חשש שהוא יחזור ויבצע עבירות לפי הסעיפים האמורים, ולראיה הוא לומד בטכניון ארבע שנים וזו פעם ראשונה שהוא בסיטואציה משמעטית. כמו כן, לטענתו, לא שיתף פעולה עם התביעה ולא הציג את עמדתו בפניה, משום שכל הצגה של עמדה מצידו הייתה יכולה לשמש את התביעה כנגדו בטיעונים כאלה ואחרים, ולסייע לתביעה להתכונן יותר טוב לדיון. לכן בחר שלא להגיב. בנוסף, ציין שלא היה לו ייעוץ משפטי או ייעוץ של איש טכניון, ולכן סבר שדרך המלך היא דיון בוועדת משמעת.
35. במענה לשאלת בית הדין האם הוא חשב שהוא לא יכול להסתייע באיש טכניון, השיב שהוא סבר שאין לו צורך בכך וזה לא יסייע לו.
36. הסטודנט ציין החלטה קודמת של בית הדין, בה לדבריו אופנוע נכנס לטכניון ללא רשות, לאחר שלא עצר לבידוק מאבטח, ובית הדין השית עליו קנס של 600 ₪ והרחקה על תנאי. לדבריו המקרה שלו דומה באופן יחסי למקרה האופנוען, שכן "יחידת הביטחון לא ראתה לנכון לעצור אותי פיזית, ולמנוע ממני את הכניסה. כל המאבטחים ראו שאני לא באמת מהווה איום על הטכניון. אני לא חושב ... שהייתה איזושהי עבירה חמורה על הביטחון של הטכניון. ... אני חושב שקנס של לא יותר מ-600 שקלים גם כאן הוא הולם, רלוונטי" (עמ' 52 לפרוטוקול).
37. התביעה ציינה בתגובה, כי במקרה האופנוען הנסיבות היו אחרות, בין היתר אותו סטודנט לא סירב למלא אחר הוראת מאבטח, וכן הודה באשמה ולקח אחריות.

גזר דין

38. השיקולים המנחים לקביעת גזר הדין קבועים בסעיף 11.11 לתקנון.

39. תפקיד איש הביטחון ויחידת הביטחון אינו רק למנוע איום על שלום הציבור בטכניון. זוהי טעותו של הסטודנט. ליחידת הביטחון יש מספר פונקציות שעליה למלא. אמת, המאבטחים לא חשדו בסטודנט שהוא הולך חלילה לפוצץ את הטכניון. הם מילאו את תפקידם, תוך מחויבות לשמור על תקנות הטכניון ועל הסדר הציבורי.
40. כפי שציינתי לעיל, מדובר במקרה פשוט, בו סטודנט קיבל מאיש ביטחון הוראה שלא מצאה חן בעיניו (שכן היא האריכה לו את הדרך, רחמנא ליצלן, בכמה מטרים). נוכח זאת, הוא החליט להפריע לעבודתם התקינה של המאבטחים, להתווכח איתם ארוכות, כאשר לא פחות מארבעה מאבטחים נאלצו לטפל בעניינו. בכך הוא סיכן את באי הטכניון האחרים, והפריע להתנהלות תקינה של הקמפוס.
41. התנהלות כזו יש להוקיע מכל וכל.
42. בטרם נחתם הדין, נודע לי כי הסטודנט שירת שירות קרבי במילואים במלחמת "חרבות ברזל" בגזרת עזה במשך 75 יום.
43. שקלתי את מכלול הטיעונים לעונש של שני הצדדים. אציין, כי בשל השיהוי במתן פסק הדין, ובשל שירותו הקרבי והארוך של הסטודנט, החלטתי שלא לקבל את דרישת התביעה לעונש במלואה. סיכומו של דבר, החלטתי להשית על הסטודנט את העונשים הבאים.
- א. **עונש על תנאי של 60 שעות עבודות לתועלת הציבור בטכניון, אשר יבוצעו במעונות הסטודנטים, בתוקף עד לסיום הלימודים בטכניון, יופעל במקרה של הרשעה נוספת בעבירה לפי סעיפים 4.2, או 4.3 לתקנון (לפי סעיף 12.10 ו-12.16 לתקנון).**
- ב. **עונש על תנאי של הגבלת כניסה לתחום הטכניון למשך שנה, בתוקף עד לסיום הלימודים בטכניון, יופעל במקרה של הרשעה נוספת בעבירה לפי סעיפים 4.2, או 4.3 לתקנון (לפי סעיף 12.9 ו-12.16 לתקנון).**

פרופ"א יהודה פינצ'ובר, יו"ר בית הדין המשמעתי

